

ELS NINOTS

En una casa allunyada com altres vivia una família de 2 germans i la seua mare. El xiquet menut es deia Carlos i el gran Jose. A Carlos li encantava jugar a jocs de taula i un dels seus preferits era D&D (dragons i masmorres). Ell tenia un grup d'amics que es deien: Lucas, Marcos i Miguel. A Jose li encantava escoltar música, però no tenia quasi amics. Aleshores es passava quasi tot el temps en la seua habitació.

Un dia estaven jugant tots junts i va vindre Jose per Carlos i com no es volia anar a casa aleshores es van quedar a la de Miguel a dormir. L'endemà, es varen alçar i varen desdejunar i una hora després varen anar al col·legi.

A la vesprada va anar Jose per Carlos i pel camí es varen trobar uns xicotets ninots. Carlos els va agafar i va sentir que tenia com pell d'un humà i els cabells eren molt reals per a ser ninots. Carlos se'ls va portar a casa i va cridar als seus amics per a dir-li-ho. Quan varen entrar a l'habitació de Miguel a jugar D&D i Carlos es va emportar els ninots per a ensenyar-li-ho a tots es quedaren sorpresos. Varen investigar-los i varen veure que darrere tenien un botó de color roig que parpellejava. Li varen pressionar i els va emportar a un altre univers paral·lel on hi havia un muntó de bolets xicotets. Ens van quedar bocabadats al veure que els havia traslladat a un altre món de ninots que tenien vida pròpia.

- Ara no tinc idea de com eixirem d'ací- va dir Lucas

Lucas no sabia que Marcos tenia un llibre diminut de ninots i...

- A veure eixe llibre!- varen dir tots

Marcos va traure el llibre i ho varen mirar, però no varen veure res útil.

- Doncs, caminem i a veure que ens trobem!- va dir Miguel

- D'acord- varen dir tots

Varen caminar uns 30 minuts i es varen trobar a uns xiquets jugant amb una pilota de la mida d'una formiga.

- Hola xiquets!- va dir Lucas

- Hola- contestaren els xiquets amb una veu molt aguda

- Qui sou?- va preguntar un xiquet

- Som xiquets d'un altre món que se'm teleportat a aquest món i no sabem com eixir- va dir Carlos

- Nosaltres sabem com eixir!- contestaren els xiquet

- Ens ajudeu a eixir d'ací?- varen dir

- Clar, però...- varen dir els xiquets

- Però ... Què!- va dir Carlos

- Però necessitem: Moc de granota, dents de balena, bava de caragol i 400 g de cucs.

És per a fer un beuratge -va dir la xiqueta

- I com podem aconseguir totes eixes coses?- varen preguntar

- Per al moc de granota heu d'anar al poble del costat. El venen en una tenda de coses exòtiques. Per a la saliva de balena heu d'anar a la mar a 1000 m de profunditat i heu de trobar una cova on hi haurà dents de balena. Per a la bava de caragol heu d'anar a un bolet de color groc amb puntets de color negre que es troba al nord de Aveïne (així es diu el poble). Però tenim el problema que és la casa d'un ogre i cal tindre molta cura de no despertar-lo perquè la bava de caragol és molt important per a ell. I per últim, els cucs, que els podeu obtenir a la granja del meu avi Pepe.

- I com es suposa que anem a fer tot això?- va preguntar Miguel

- Podem anar cadascun a un lloc- va dir Carlos

- Bona idea- va dir Lucas

- Lucas, tu aniràs a per el moc de granota, Marcos per a la dent de balena, Miguel per la bava de caragol i jo aniré per els cucs- va dir Carlos

- Eh, Eh, no tan ràpid- digué el xiquet- Abans de prendre-us-la heu d'adonar-vos que siga lluna plena perquè si no, no us funcionarà- va acabar de dir.

Com Miguel era un estudiós de l'astronomia digué...

-Demà hi ha lluna plena!

- I què anem a fer aquesta nit, on anem a dormir?- digué Marcos

- No us preocupeu, al costat del nostre bolet hi ha un arbre vell on podeu passar aquesta nit!- va dir la xiqueta

- Que bé!- varen dir tots

Van donar-li les gràcies als xiquets i van passar la nit allí.

L'endemà, quan acabarem tots les seues missions, els xiquets d'aquell món els varen explicar com es feia i ells ho intentaren...

- Ara no em recorde ni de la meitat- va dir Marcos

- Jo crec que han dit que ficant tot en l'ordre que estava en la llista, així podrem fer el beuratge - va dir Carlos

- Val, crec que si- varen dir

Varen començar a fer el que va dir Carlos! Sí era això! Va eixir un líquid de color verd fosforescent.

- Ens la mengem?- va dir Miguel
- Clar!- varen dir els altres
- Una, dues, i.... TRES!

Quan ens la vàrem menjar estava molt salada, però... SI ENS ANAVA A PORTAR
AL NOSTRE MÓN....

En tornar de nou al seu món vàrem tirar els ninots a un lloc on mai més els podríem
tornar a trobar. No volíem que això tornara a passar a cap xiquet o xiqueta.

FI